

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๙๕๙๘

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง แนวทางการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม กรณีเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้น จังหวัดสุพรรณบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดสุพรรณบุรีหรือเกี่ยวกับแนวทางการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม
กรณีผู้ประกอบการโรงแรม ได้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนโรงแรมจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อขอเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม
จากประเภท ๑ เป็นประเภท ๒ และขอเพิ่มจำนวนห้องพักจาก ๕๐ ห้อง เป็น ๖๘ ห้อง ในระหว่างที่ใบอนุญาตเดิม
ยังไม่สิ้นอายุ ซึ่งกรมการปกครองได้หารือต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
เพื่อพิจารณาให้ความเห็น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย
ของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ สามารถใช้เป็นแนวทาง
ในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม กรณีเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมได้ และเพื่อให้
การดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และได้ยึดถือ
ปฏิบัติเป็นไปในทางเดียวกัน จึงขอแจ้งความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
ซึ่งมีความเห็นสรุปได้ดังนี้ ตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑
ได้กำหนดให้โรงแรมแบ่งเป็น ๔ ประเภท ซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภทในอัตราที่แตกต่างกัน
ตามที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม
พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดไว้ หากผู้ประกอบการโรงแรมประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมเป็นประเภทอื่น
ซึ่งต่างจากที่ได้รับใบอนุญาตไว้แต่เริ่มแรกผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม
ประเภทที่ขอเปลี่ยนแปลงนั้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และเมื่อนายทะเบียน
ได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการโรงแรมประเภทที่ขอเปลี่ยนแปลงนั้นแล้ว ถือได้ว่าเป็นการได้รับอนุญาต
ให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามประเภทของโรงแรมที่ขอเปลี่ยนแปลงใหม่ โดยผู้ประกอบการต้องชำระ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นไปตามประเภทของโรงแรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิริยะ ฉันทดิลก)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๙๖๖๓

Change For Good

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๕

วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารดำรงราชานุสรณ์ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายสวัสดิ์	ส่งสัมพันธ์	กรรมการ	ทำหน้าที่ประธาน
๒. นายปริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ	
๓. นายสุพล	ยุติธาดา	กรรมการ	
๔. ศ. (พิเศษ) กมลชัย	รัตนสกววงศ์	กรรมการ	
๕. ศ. (พิเศษ) ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	กรรมการ	
๖. ศ. (พิเศษ) วรรณชัย	บุญบำรุง	กรรมการ	
๗. นายธวัชชัย	ฟักอังกูร	กรรมการ	
๘. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ	
๙. นางสาววัฒนา	บุญนาค	กรรมการ	
๑๐. นายเอกศักดิ์	ตรีกรุณาสวัสดิ์	กรรมการ	
๑๑. นายยงยุทธ (แทน) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.	ชินประเสริฐ	กรรมการ	
๑๒. สิทธิ พิษิต นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.	ต๋อประเทือง	กรรมการและเลขานุการ	
๑๓. นางสาวจุฑาทิพย์ นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.	อินสินธุ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	
๑๔. นางสาวนริศรา นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.	รุ่งประชาเดช	ผู้ช่วยเลขานุการ	

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายอรรถิษฐ์ สัมพันธ์รัตน์
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร
๒. ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย - ว่าง -

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวปิยฉัตร พรหมพันธุ์
นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.
๒. นายศฤงคาร เสน่หา
นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้แทนกรมการปกครอง

๑. นายแผน สุขแสวง
ผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
๒. นายสุชาติ ธานีรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน
๓. นายวินัส สีสุข
ผู้เชี่ยวชาญด้านสัญชาติและงานทะเบียน
๔. นางกัญญ์วรา จิตเกษม เทวิน
นิติกรชำนาญการพิเศษ

๕. นายสิทธิโชค	ชัยปัญญา	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการพิเศษ
๖. นายอนุชัย	คำชู	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๗. นางสาวอัจฉรา	สุทธิสุนทรินทร์	นิติกรชำนาญการ
๘. นางสาวประภัสสร	มหัทธนาชาติ	นิติกรปฏิบัติการ

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง

๑. นางสาวศิริลักษณ์	ใจไว	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๒. นางสาวอวิกา	ปัญญาบุรี	นักผังเมืองชำนาญการ
๓. นางสาวนัทธมน	สุขประทุม	นิติกรปฏิบัติการ
๔. นางสาวนุชธิดา	แห่งทอง	พนักงานนิติกร

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. นายณรงค์ศักดิ์	สุขสมบูรณ์	ผู้อำนวยการกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
๒. นายณัฐศักดิ์	ดีศรี	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑
๓. นายศิริรัตน์	บำรุงเสนา	ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานท้องถิ่น
๔. นางสาวนาถสุภา	กัมปนาถ	นิติกรชำนาญการ
๕. นายณวิช	อุ้นวิจิตร	นักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นปฏิบัติการ

ผู้แทนจังหวัดสุพรรณบุรี

นายเมธเมธา พัคค์สุนทร จ่าจังหวัด

ผู้แทนจังหวัดสุโขทัย

๑. นายณเมศ	ปิ่นแก้วตะวัน	ปลัดอำเภอศรีนคร
๒. นางสาวเกษราภรณ์	ยงยศ	นักวิเคราะห์ผังเมืองชำนาญการพิเศษ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสุโขทัย
๓. นางสาวพนิดา	คมขำ	นักผังเมืองปฏิบัติการ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสุโขทัย

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

เนื่องจากนายอรรษิษฐ์ สัมพันธรัตน์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร ประธานกรรมการ ดิตราชการ ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ที่ประชุมจึงมีมติให้นายสวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์ กรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม โดยการประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล (Video Conference) ซึ่งตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดว่าในการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดให้ผู้ร่วมประชุมแสดงตนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก่อนร่วมการประชุม ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๒ ท่าน คือ (๑) ศ. (พิเศษ) กมลชัย รัตนสกววงศ์ และ (๒) ศ. (พิเศษ) วรณชัย บุญบำรุง ซึ่งกรรมการที่ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้แสดงตนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๕ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุม
ดังกล่าวแล้ว ไม่มีการแก้ไข

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย
ของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๕ วันพุธที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๕

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

๓.๑ ข้อหารือการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมกรณี
เปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรม

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจงว่า จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีหนังสือ ที่ สพ ๐๐๑๘/๑๗๐๖๗
เรื่อง หารือการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔
ขอหารือกรมการปกครองเกี่ยวกับแนวทางการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม
กรณีนายสุทิน คงทองทิพย์ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม “คงทองทิพย์ รีสอร์ท” ตามใบอนุญาตเลขที่ ๔/๒๕๖๓
โรงแรมประเภท ๑ จำนวนห้องพัก ๕๐ ห้อง ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒
ถึงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนโรงแรมจังหวัดสุพรรณบุรีเพื่อขอเปลี่ยนแปลงประเภท
โรงแรมจากประเภท ๑ เป็นประเภท ๒ และขอเพิ่มจำนวนห้องพักจาก ๕๐ ห้อง เป็น ๖๘ ห้อง ในระหว่าง
ที่ใบอนุญาตเดิมนั้นยังไม่สิ้นอายุ โดยกรมการปกครอง (สำนักการสอบสวนและนิติการ) ได้เสนอความเห็น
ตามประเด็นข้อหารือของจังหวัดสุพรรณบุรีไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมการปกครอง
พิจารณาให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าว เพื่อให้การตอบข้อหารือเป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้องและ
ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ตลอดจนใช้เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมการปกครองได้พิจารณาให้ความเห็นในประเด็นข้อหารือดังกล่าว
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ในวันพุธที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ โดยมีความเห็นเป็นสองฝ่ายและมีมติที่ประชุม
ให้หารือประเด็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

ฝ่ายที่ ๑ (ส่วนงานนิติการ) มีความเห็น ดังนี้

(๑) การเก็บค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรมนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเก็บ
ค่าธรรมเนียมประเภทใด จำนวนเท่าใด ย่อมต้องเป็นไปตามที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
บัญญัติให้อำนาจไว้ เมื่อกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียม
สำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม
หลักเกณฑ์และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีได้
กำหนดให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีที่มีการขอเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมไว้เป็นการเฉพาะ
เจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมไม่มีอำนาจในการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีที่มีการขอเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรม
อันเป็นไปตามหลักกฎหมาย “ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ” ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมที่ยื่นคำขอ
เปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรมระหว่างที่ใบอนุญาตเดิมนั้นยังไม่สิ้นอายุจึงไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกรณีนี้

(๒) กรณีผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมยื่นคำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรม
พร้อมกับคำขอต่อนายทะเบียนใบอนุญาต หรือผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรม
ในขณะที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคำขอต่อนายทะเบียนใบอนุญาต ไม่ว่าจะการเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรมนั้นจะเป็น

การเพิ่มการให้บริการ เช่นจากโรงแรมประเภท ๑ เป็นโรงแรมประเภท ๒ - ๔ หรือจากโรงแรมประเภท ๒ เป็นโรงแรมประเภท ๓ - ๔ หรือจากโรงแรมประเภท ๓ เป็นโรงแรมประเภท ๔ เป็นต้น หรือการเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นการลดการให้บริการ เช่น จากโรงแรมประเภท ๔ เป็นโรงแรมประเภท ๑ - ๓ หรือจากโรงแรมประเภท ๓ เป็นโรงแรมประเภท ๑ - ๒ หรือจากโรงแรมประเภท ๒ เป็นโรงแรมประเภท ๑ เป็นต้น เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมแล้ว ประเภทของโรงแรมย่อมเปลี่ยนแปลงไปจากประเภทเดิมเป็นประเภทใหม่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น ในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตครั้งต่อไปผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ (๖) แห่งกฎกระทรวงค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามประเภทของโรงแรมที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแล้วนั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่เฉพาะในการเสียค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตฯ เท่านั้น โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมใด ๆ ทั้งสิ้นไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมดังกล่าวจะเป็นการเพิ่มการให้บริการขึ้นหรือลดการให้บริการลงก็ตาม

ฝ่ายที่ ๒ (ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓) มีความเห็นเป็น ๒ ความเห็น ดังนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ชำระ เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยข้อ ๑ มีการกำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๑ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๒) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๒ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๓ ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท (๔) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๔ ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐๐ บาท (๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตโรงแรมแต่ละประเภทและ (๗) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม ปีละ ๔๐ บาท ต่อห้องพัก และข้อ ๓ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรมในปีแรกพร้อมกับการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ ซึ่งเห็นได้ว่า ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภทไว้ชัดเจนแล้ว หากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมเป็นประเภทอื่นนอกจากตอนที่ได้รับใบอนุญาตไว้แต่เริ่มแรก จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามประเภทของโรงแรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น เช่น หากมีการเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรมโดยการเพิ่มการให้บริการจากโรงแรมประเภท ๑ เป็นโรงแรมประเภท ๒ ต้องชำระค่าธรรมเนียมในส่วนต่างนี้ให้ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมของประเภทโรงแรมที่เปลี่ยนแปลงไป และหากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเปลี่ยนแปลงประเภทโรงแรมโดยลดการให้บริการ เช่น จากโรงแรมประเภท ๒ เป็นโรงแรมประเภท ๑ นายทะเบียนโรงแรมไม่จำเป็นต้องคืนส่วนต่างค่าธรรมเนียมแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเพราะถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมได้รับประโยชน์จากประเภทเดิมไปแล้ว

(๒) ค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโรงแรมที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ชำระเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยตามข้อ ๑ มีการกำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้ (๑) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๑ ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๒) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๒ ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๓ ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท (๔) ใบอนุญาตโรงแรมประเภทที่ ๔ ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท (๕) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐๐ บาท (๖) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละกึ่งหนึ่งของ

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตโรงแรมแต่ละประเภท และ (๗) ค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรม ปีละ ๔๐ บาท ต่อห้องพัก และข้อ ๓ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมประกอบธุรกิจโรงแรมในปีแรกพร้อมกับการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ ซึ่งเห็นได้ว่าค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ มีการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมแต่ละประเภทไว้ชัดเจนแล้ว เมื่อผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนโรงแรมให้มีการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงการให้บริการเพิ่มขึ้นหรือลดลง เช่น จากโรงแรมประเภท ๑ เป็นโรงแรมประเภท ๒ - ๔ หรือจากประเภท ๒ เป็นโรงแรมประเภท ๓ - ๔ หรือ จากโรงแรมประเภท ๔ เป็นโรงแรมประเภท ๑ - ๓ หรือจากประเภท ๓ เป็นโรงแรมประเภท ๑ - ๒ เป็นต้น ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมตามที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมให้ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าวตามประเภทของโรงแรมที่เปลี่ยนแปลงไปถือเสมือนเป็นการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมใหม่ในประเภทที่ขอเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๔๔

๒. กฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ.

๒๕๕๑ ข้อ ๒

๓. กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียม สำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมเพิ่มหรือลดจำนวนห้องพัก หรือเปลี่ยนชื่อโรงแรม ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมการปกครอง ได้พิจารณาความเห็นในประเด็นดังกล่าว ซึ่งในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกรมการปกครองมีความเห็นเป็นสองฝ่ายและมีมติที่ประชุมให้หารือความเห็นดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาข้อหาดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดความรอบคอบ และถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ตลอดจนสามารถใช้เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรเสนอข้อหารือและความคิดเห็นดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเพื่อความเห็นต่อไป ทั้งนี้ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายชยาวุธ จันทร) ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็นแล้ว

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกอบธุรกิจโรงแรมจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้โรงแรมแบ่งเป็น ๔ ประเภท ซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภทในอัตราที่แตกต่างกัน และตามมาตรา ๒๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน หากผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การขออนุญาตประกอบ

ธุรกิจโรงแรมในแต่ละประเภท จึงมีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแตกต่างกัน การขออนุญาตและได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมมีผลทำให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามใบอนุญาตฉบับเดิมสิ้นสุดลง และถือเป็นการได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามประเภทของโรงแรมที่ขอเปลี่ยนแปลงใหม่ โดยผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมมีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากสำนักกฎหมาย สป. มีความเห็นแตกต่างจากกรมการปกครองจึงเสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วนประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เห็นควรให้กรมการปกครองตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติกรณีดังกล่าวว่า เคยมีการดำเนินการในกรณีเช่นนี้มาแล้วหรือไม่ อย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยด้วย

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครองและจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว เห็นว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้โรงแรมแบ่งเป็น ๔ ประเภท ซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแต่ละประเภทในอัตราที่แตกต่างกันตามที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดไว้ ซึ่งหากผู้ประกอบการโรงแรมประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงประเภทของโรงแรมเป็นประเภทอื่นนอกจากตอนที่ได้รับใบอนุญาตไว้แต่เริ่มแรก ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมก็ต้องดำเนินการขออนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมประเภทนั้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และเมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมประเภทนั้นแล้ว ถือได้ว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมตามประเภทของโรงแรมที่ขอเปลี่ยนแปลงใหม่ โดยผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นไปตามประเภทของโรงแรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม หลักเกณฑ์ และวิธีการชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับกรณีใบอนุญาตฉบับเดิมนั้น หากไม่มีการต่อใบอนุญาตก็ย่อมสิ้นสุดลงไปตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตฉบับเดิม

มติที่ประชุม ให้กรมการปกครองรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๒ ร่างกฎกระทรวงกำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจง ดังนี้

๑. การยกเว้นค่าธรรมเนียมการบริการการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล ตามกฎกระทรวงกำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๕ จะสิ้นสุดในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งปัจจุบันการพัฒนาระบบเทคโนโลยีเพื่อรองรับการปฏิบัติงานในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการผ่านระบบดิจิทัล ยังไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากติดขัดเรื่องงบประมาณ โดยคาดว่าจะได้รับการสนับสนุนในราวไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ซึ่งการพัฒนาระบบเทคโนโลยีในเรื่องดังกล่าว ไม่สามารถดำเนินการได้เสร็จสมบูรณ์และพร้อมใช้ปฏิบัติงานภายในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๖

๒. การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมี ๒ ประเภท ได้แก่ (๑) ค่าธรรมเนียมการขอรับบริการ ซึ่งมีอยู่ ๕ เรื่อง ได้แก่ ๑) การจัดทำบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ๒) การขอคัดสำเนาหรือคัดและรับรองสำเนารายการทะเบียนบ้าน ทะเบียนประวัติคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ทะเบียนคนเกิด ทะเบียนคนตาย และบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ๓) การขอคัดสำเนาหรือคัดและรับรองสำเนารายการข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร ๔) การแจ้งการเกิด การแจ้งการตาย การแจ้งการย้ายที่อยู่ก่อนายทะเบียนแห่งสำนักทะเบียนอื่น (แจ้งย้ายที่อยู่ปลายทาง) และ ๕) การขอรับสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านแทนฉบับเดิมที่ชำรุดสูญหาย และ (๒) ค่าธรรมเนียมที่มีลักษณะเป็นการลงทะเบียนไม่แจ้งหรือขอภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เช่น การแจ้งการเกิดในบ้านเกินกว่า ๑๕ วันนับแต่วันที่เด็กเกิด การแจ้งการตายเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง เป็นต้น โดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงวิธีการลงทะเบียนผู้มีหน้าที่แจ้งหรือขอที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายตามมาตรา ๕๑ จากเดิมที่กำหนดให้เปรียบเทียบปรับทางอาญาเป็นให้เสียค่าธรรมเนียมแทนเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ โดยค่าธรรมเนียมประเภทนี้จะมีอัตราสูงกว่าค่าธรรมเนียมการขอรับบริการตาม (๑)

๓. อัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรตามข้อ (๑) กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎหมายกระทรวงกำหนดให้คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยประเภทงานการทะเบียนราษฎรที่สามารถให้บริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัลและเป็นงานที่กฎหมายกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ได้แก่ งานตามประเภท (๑) ข้อ ๒) - ๕) ซึ่งมีค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๑๐ - ๒๐ บาท เท่านั้น และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๓ เห็นชอบตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอให้ทบทวนอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุมัติ อนุญาต ของทางราชการ โดยประเมินความคุ้มค่าในการให้บริการของภาครัฐ ณ ปัจจุบัน

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ สามารถอำนวยความสะดวก และเป็นการช่วยเหลือประชาชนผู้ขอรับบริการได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๓ เห็นควรยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรที่จะต้องเรียกเก็บจากผู้ใช้บริการด้วยระบบดิจิทัล ที่มีใช้ค่าธรรมเนียมการแจ้งหรือขอเมื่อพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยการแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๗ แห่งกฎหมายกระทรวงกำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้ยกร่างกฎหมายกระทรวงดังกล่าวเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบในหลักการให้นำร่างกฎหมายกระทรวงดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณาแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้ตรวจพิจารณาร่างกฎหมายกระทรวงดังกล่าวโดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครองแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. การแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสองของข้อ ๗ แห่งกฎหมายกระทรวงกำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมายกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔

ในกรณีที่ให้บริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล มิได้เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการการแจ้งหรือขอเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเห็นควรให้ตัดความในข้อ ๒ ของร่างกฎกระทรวงดังกล่าวออก (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๗ วรรคสอง) เพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์ในเรื่องของการยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล

๒. ให้แก้ไขร่างกฎกระทรวงฯ เป็นดังนี้

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง
กำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

ยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในการขอรับบริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับการแจ้งหรือขอภายในระยะเวลาที่กำหนดในพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง

กฎกระทรวง

กำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล เว้นแต่ค่าธรรมเนียมการแจ้งหรือขอเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ในกรณีที่ให้บริการงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบดิจิทัล”

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ. ....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย”

มติที่ประชุม ให้กรรมการปกครองแก้ไขร่างกฎกระทรวงดังกล่าวตามความเห็นของ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย แล้วจึงดำเนินการเสนอต่อไปได้

๓.๓ ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชน ศรีนคร จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ....

ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองชี้แจงว่า ได้ดำเนินการวางและจัดทำผังเมือง รวมชุมชนศรีนคร จังหวัดสุโขทัย ในท้องที่ตำบลศรีนคร และตำบลคลองมะพลับ อำเภอศรีนคร จังหวัดสุโขทัย ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยได้ดำเนินการปิดประกาศผังเมืองรวมชุมชนศรีนคร จังหวัดสุโขทัย พร้อมทั้ง ประกาศเชิญชวนให้ผู้มีส่วนได้เสียไปตรวจดูแผนผังและข้อกำหนดของผังเมืองรวม ดังกล่าว โดยได้ปิดประกาศเก้าสิบวันตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งเมื่อครบกำหนดแล้วปรากฏว่าไม่มี ผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้อง และได้นำเสนอคณะกรรมการผังเมืองในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ โดยมีมติเพื่อทราบ และเนื่องจากการวางและจัดทำผังเมืองรวมดังกล่าวได้ ดำเนินการจัดทำตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๑๐ แห่ง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้คณะกรรมการผังเมืองกำหนดการดำเนินการต่อไป สำหรับผังเมืองรมนั้น โดยคณะกรรมการผังเมืองได้ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ และมีมติที่ประชุมสรุปได้ว่าให้ผังเมืองรวมที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้วางและจัดทำ และที่แก้ไข เพิ่มเติมซึ่งคณะกรรมการผังเมือง (ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘) ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการยกร่างกฎหมายให้ดำเนินการออกเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยเพื่อใช้บังคับ ต่อไป ซึ่งกรมโยธาธิการและผังเมืองได้จัดทำร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับ ผังเมืองรวมชุมชนศรีนคร จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. .... เรียบร้อยแล้ว จึงเสนอร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา ซึ่งรองปลัดกระทรวง มหาดไทย (นายนิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร) ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้เห็นชอบให้ นำร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ตรวจพิจารณาแล้ว

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้ตรวจพิจารณาร่างประกาศ กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองและ จังหวัดสุโขทัยแล้วเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ตามที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเสนอ โดย มีความเห็นและข้อสังเกตเพิ่มเติมดังนี้

๑. ให้แก้ไขถ้อยคำในร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวให้ถูกต้องตามแนวทางการร่างกฎหมาย โดยให้เพิ่มคำว่า “วรรค” ในบทอาศัยอำนาจเป็นมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และให้ตัดคำว่า “ร่าง” ในข้อ ๑ ของร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวออก และให้ใช้คำว่า “ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง การให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนศรีนคร จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๖๕”

๒. เนื่องจากการเขียนจำนวนในร่างกฎหมาย ควรใช้เป็นตัวหนังสือแทนการใช้ ตัวเลข เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการร่างกฎหมาย ดังนั้น จึงเห็นควรให้แก้ไขจำนวนที่เป็นตัวเลขเป็น ตัวหนังสือในทุกแห่งของร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ด้วย

๓. ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองร่วมกับจังหวัดสุโขทัยตรวจสอบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการจัดทำประชาคมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ แล้วให้ดำเนินการให้ถูกต้อง และเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายต่อไป

มติที่ประชุม ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองตรวจสอบความถูกต้องของแผนที่ท้ายร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ อีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงดำเนินการเสนอต่อไปได้ พร้อมทั้งให้ความเห็นและข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๔ ร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชี้แจงว่า พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง กำหนดกรณีราชการส่วนท้องถิ่นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา วรรคสาม กำหนดกรณีราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดเก็บยอมมีอำนาจนำไปดำเนินการ ใช้ หรือหาประโยชน์ได้โดยให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกันและตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามวรรคสอง และวรรคเจ็ด กำหนดให้การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. คณะทำงานพิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ได้พิจารณาการพัฒนากฎ ระเบียบ รองรับการจำหน่ายคาร์บอนเครดิตของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน โดยมีมติให้ฝ่ายเลขานุการ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ยกร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคเจ็ด ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมูลฝอยไปดำเนินการ ใช้ หาประโยชน์ในรูปแบบของคาร์บอนเครดิตได้

๒. ในการประชุมคณะทำงานพิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และมีมติดังนี้ (๑) ปรับปรุงเหตุผลในการยกร่างให้เรียงลำดับเชื่อมโยงระหว่างอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการมูลฝอย วิธีการกำจัดมูลฝอย และการนำมูลฝอยไปหาประโยชน์ในรูปแบบการจำหน่ายคาร์บอนเครดิต อันจะนำไปสู่การลดก๊าซเรือนกระจกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (๒) ปรับปรุงประเด็นการตั้งคณะกรรมการขายคาร์บอนเครดิตและผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งให้ชัดเจนและเข้าใจง่าย (๓) เห็นชอบแบบที่ให้ประชาชนแสดงความประสงค์ในการเข้าร่วมโครงการที่มีผลให้เกิดลด ดูดซับ หรือกักเก็บก๊าซเรือนกระจก โดยให้ผู้แทนของแต่ละครัวเรือนสามารถแสดงความประสงค์แทนสมาชิกในครัวเรือนได้ (๔) เห็นชอบการเปิดบัญชี T-VER Credit ของโครงการถึงขยะเปียกลดโลกร้อน ต้องกำหนดให้เป็นชื่อของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เนื่องจากเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้พัฒนาโครงการ และ (๕) มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอขออนุมัติหลักการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การ

จัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเสนอคณะกรรมการพิจารณา
ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณาและดำเนินการตามขั้นตอนการออกกฎต่อไป

๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ปรับปรุงร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ตามมติคณะทำงานตามข้อ ๒ และกองสิ่งแวดล้อมท้องถิ่นได้ยก
ร่างระเบียบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่าด้วยเงินจากการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิต พ.ศ. ๒๕๖๕
กำหนดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน เพื่อรับเงินจาก
การขายคาร์บอนเครดิตแล้วจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามร่างประกาศดังกล่าว แต่เนื่องจากมี
ประเด็นฐานอำนาจในการออกระเบียบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวว่าสามารถทำได้หรือไม่
อย่างไร จึงได้จัดให้มีการประชุมหารือในประเด็นดังกล่าวระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรมบัญชีกลาง และองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕

๔. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ปรับปรุงร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ตามมติที่ประชุมข้อ ๓ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยปรับให้กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการขายคาร์บอนเครดิตของราชการส่วนท้องถิ่น
และให้ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นคู่สัญญาโดยตรง ซึ่งร่างดังกล่าวยังคงหลักการในการกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกอันเกิดจากการจัดการมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อเข้า
ร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary
Emission Reduction Program : T-VER) หรือโครงการที่ได้รับคำรับรองจากมาตรฐานสากล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๕ และมาตรา ๓๔/๑
แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการมูลฝอย การดำเนินการนำมูลฝอย
ไปหาประโยชน์ จึงขอความเห็นชอบในหลักการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการ
มูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่าง
กฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณาต่อไป

ฝ่ายเลขานุการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างเสนอ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการ ซึ่งกรณีนี้เป็นเรื่องเร่งด่วนและ
เป็นนโยบายของรัฐบาล จึงเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ เพื่อตรวจพิจารณาเป็นการด่วน
ในขั้นนี้ก่อน และก่อนรับรองรายงานการประชุมคราวถัดไปฝ่ายเลขานุการฯ จะให้กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นมาหารือร่วมกัน เพื่อปรับแก้ไขร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ให้สอดคล้องตาม
ความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ แล้วจัดทำเป็นรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๕
วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ รับรองในคราวประชุมถัดไป

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้ตรวจพิจารณาร่างประกาศ
กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแล้ว
มีความเห็นดังนี้

๑. ให้เพิ่มความ “กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นรณรงค์ให้มีส่วนร่วมในการลดปริมาณ
มูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด ตามข้อ ๕ จนถึงการทำจัดมูลฝอย ซึ่งมีผลทำให้เกิดการลด หรือกักเก็บก๊าซ

เรือนกระจก ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการขอรับการรับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือองค์กรอื่นที่องค์กรระหว่างประเทศให้การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดหรือกักเก็บได้ พร้อมทั้งได้มีการบันทึกในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิต ทั้งนี้ ผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการให้ยื่นใบสมัครตามแบบที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด” เป็นข้อ ๒๓/๑ เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการดำเนินการเกี่ยวกับคาร์บอนเครดิตตามร่างประกาศนี้ จะต้องเป็นโครงการที่ราชการส่วนท้องถิ่นรณรงค์ตามข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงกระบวนการกำจัดมูลฝอยตามประกาศนี้เท่านั้น อีกทั้ง เพื่อความสะดวกในการดำเนินการขอการรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) กำหนดให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอาจดำเนินการแทนราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

๒. กรณีการรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกจะต้องเป็นไปตามหลักการที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) กำหนด ซึ่งมีหน่วยเป็นตันคาร์บอนไดออกไซด์อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดหน่วยไว้ในข้อ ๒๓/๑ อีก

๓. ให้ตัดความว่า “เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่น และกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการตามโครงการที่ได้รับการรับรองด้วย” ในข้อ ๒๓/๔ วรรคสอง ออก เนื่องจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับการให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสามารถกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการตามโครงการที่ได้รับการรับรอง จะเป็นการกำหนดเงื่อนไขที่เกินขอบข่ายอำนาจของพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ให้อำนาจไว้ และถือเป็นการมอบอำนาจช่วง

๔. ให้ตัดความในวรรคสองของข้อ ๒๓/๕ ของร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวออก เนื่องจากการตั้งงบประมาณสามารถทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ส่วนเงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ก็เป็นรายได้อย่างหนึ่งของกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดอีก

๕. ให้ตัดความในข้อ ๒๓/๙ ออก กรณีการกำหนดให้รายได้ที่เกิดจากการขายคาร์บอนเครดิต ให้ถือเป็นเงินนอกงบประมาณ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองฯ ไม่ได้ให้อำนาจในเรื่องนี้ไว้จึงเป็นการกำหนดที่เกินอำนาจที่กฎหมายให้อำนาจไว้ แต่อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินในเรื่องนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือระเบียบกระทรวงมหาดไทยเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องได้อยู่แล้ว

๖. ให้ตัดความในข้อ ๒๓/๗ กรณีการขายคาร์บอนเครดิต และข้อ ๒๓/๘ การกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติ การทำสัญญาซื้อขาย การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา การบอกเลิกสัญญา ออก เนื่องจากข้อ ๑๘ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้จัดทำข้อเสนอจะคัดเลือกเอกชน ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว สามารถดำเนินการได้ตามข้อ ๑๘ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดอีก หากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า ราชการส่วนท้องถิ่นอาจไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก็อาจทำหนังสือชักชวนแนวทางปฏิบัติในกรณีดังกล่าวด้วยก็ได้

๗. ให้แก้ไขร่างประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ เป็นดังนี้

“ร่าง

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการเก็บ ขน กำจัดมูลฝอย ซึ่งอาจมีผลให้เกิดการลดหรือกักเก็บก๊าซเรือนกระจกตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก และพิธีสารเกียวโต ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นสามารถรวมลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาดและข้อตกลงระหว่างประเทศอื่น ๆ รวมทั้งการลดก๊าซเรือนกระจกในตลาดคาร์บอนภาคสมัครใจ จึงเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกอันเนื่องมาจากการจัดการมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๔/๑ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๓/๑ ข้อ ๒๓/๒ ข้อ ๒๓/๓ และข้อ ๒๓/๔ ข้อ ๒๓/๕ ข้อ ๒๓/๖ ข้อ ๒๓/๗ ข้อ ๒๓/๘ ข้อ ๒๓/๙ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

“ข้อ ๒๓/๑ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นรณรงค์ให้มีส่วนร่วมในการลดปริมาณมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด ตามข้อ ๕ จนถึงการกำจัดมูลฝอย ซึ่งมีผลทำให้เกิดการลด หรือกักเก็บก๊าซเรือนกระจก ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการขอรับการรับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือองค์กรอื่นที่องค์กรระหว่างประเทศให้การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดหรือกักเก็บได้ พร้อมทั้งได้มีการบันทึกในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิต ทั้งนี้ ผู้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการให้ยื่นใบสมัครตามแบบที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

กรณีการขอรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจกและบันทึกทะเบียนระบบคาร์บอนเครดิตตามวรรคหนึ่ง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอาจดำเนินการแทนราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้

ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดหรือกักเก็บได้จากการดำเนินโครงการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งได้รับการรับรองและบันทึกในระบบทะเบียนคาร์บอนเครดิต โดยมีหน่วยเป็นตันคาร์บอนไดออกไซด์ เทียบเท่า (tCO₂e) ให้เรียกว่า คาร์บอนเครดิต

ข้อ ๒๓/๒ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาคัดเลือกโครงการกำจัดมูลฝอย ซึ่งมีผลให้เกิดการลด หรือกักเก็บก๊าซเรือนกระจก เช่น โครงการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน โครงการผลิตก๊าซ

จากขยะมูลฝอย เพื่อเข้าร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction Program : T-VER) หรือโครงการที่ได้รับคำรับรองจากมาตรฐานสากล หรือเข้าร่วมโครงการกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในโครงการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้พัฒนาโครงการกับองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ทั้งนี้ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกของราชการส่วนท้องถิ่นตามประกาศนี้ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

หากประชาชนหรือองค์กรผู้ใดประสงค์จะเข้าร่วมโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้สมัครเข้าร่วมโครงการตามแบบที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๓/๓ ๒๓/๒ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจขอให้องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกตามประกาศนี้ได้

ข้อ ๒๓/๔ ๒๓/๓ โครงการที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการและเกิดการลดก๊าซเรือนกระจกในปริมาณที่สามารถเป็นประโยชน์ได้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์ต่อองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อดำเนินการให้เป็นโครงการที่ได้รับการรับรอง

เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่น และกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการตามโครงการที่ได้รับการรับรองด้วย

ข้อ ๒๓/๕ ๒๓/๔ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นประสงค์จะขายคาร์บอนเครดิตที่เกิดจากโครงการตามประกาศนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมของราคาและระยะเวลาที่ผูกพันตามสัญญา โดยการกระทำดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดภาระผูกพันเกินสมควร

การตั้งงบประมาณและการรับเงินจากผู้ถือหุ้นเพื่อใช้ในการดำเนินการโครงการตามข้อ ๒๓/๒ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีกรงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๓/๖ การขายคาร์บอนเครดิตซึ่งเกิดจากโครงการที่ได้รับการรับรองจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกในตลาดคาร์บอนภาคสมัครใจหรือจากมาตรฐานสากล ให้เป็นไปตามข้อตกลงซื้อขายระหว่างกัน

ข้อ ๒๓/๗ การขายคาร์บอนเครดิตให้มีคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการขายคาร์บอนเครดิต โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว

ข้อ ๒๓/๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การทำสัญญาซื้อขาย

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราชการ

(๓) การบอกเลิกสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๒๓/๙ รายได้ที่เกิดจากการขายคาร์บอนเครดิตในโครงการตามประกาศนี้ ให้ถือเป็นเงินนอกงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นที่ระบุวัตถุประสงค์และพิจารณานำไปใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมของราชการส่วนท้องถิ่นในด้านสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น เป็นลำดับแรก”

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศนี้

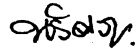
ประกาศ ณ วันที่ ..... พ.ศ. ....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย”

มติที่ประชุม ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแก้ไขร่างประกาศกระทรวงมหาดไทย
ดังกล่าวตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย แล้วจึงดำเนินการ
เสนอต่อไปได้

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ น.

(นางสาววิศรา รุ่งประชาเดช)

ผู้ช่วยเลขานุการฯ

ผู้จัดรายงานการประชุม

สิบโท

(พิชิต ตู้บรรเทิง)

กรรมการและเลขานุการฯ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม